

- (1) Z tohoto hlediska není historie nic jiného než určitá forma beletrie, stejně jako román je jen určitou formou historického zobrazení.
- (2) Své dojmy z lidského života bereme jeden po druhém a pro většinu z nás zůstávají nespojité a neorganizované. V literatuře však ustavičně nacházíme věci, které uvádějí v soulad velké množství takových dojmů a zaměřují na ně pozornost. A právě to má Aristotelés na mysli, když hovoří o typické nebo univerzální lidské události.
- (3) Podobně jako každá jiná umělecká forma — neboť těmi se zde v konečném důsledku zabýváme — kohoutí zápasy činí běžnou, každodenní zkušenost srozumitelnou tím, že ji představují jako činy a objekty, jimž byly odňaty praktické důsledky a jež byly redukovány (anebo, chcete-li, pozvednuty) na úroveň pouhých jevů, kde je možné jejich význam silněji vyjádřit a přesněji pochopit.
- (4) (...) fakta nehovoří sama za sebe, nýbrž že historik hovoří za ně, hovoří jejich jménem a fragmenty minulosti skládá v celek, jehož integrita je — ve své reprezentaci — čistě diskursivní.
- (5) Analýza forem kultury tak totiž přestává být úsilím podobným rozpitvávání organismu, diagnostikování symptomu, dešifrování kódu nebo stanovování systému — což jsou dominantní analogie současné antropologie — a stává se úsilím podobným vnímání literárního textu.